

عنوان مقاله:

استراتژی های مدیریت تضاد در عرصه های منابع طبیعی و حفاظت از تنوع زیستی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

باقر حسین پور - هیئت علمی بخش تحقیقات اقتصادی، اجتماعی و ترویجی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران.

آناهیتا جباری - استادیار بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران.

خلاصه مقاله:

تغییرات اقلیمی، تخریب منابع طبیعی و از بین رفتن تنوع زیستی از جمله مهمترین چالشهایی هستند که زیست کره خاکی و جوامع قرن ۲۱ را بطور جدی با بحران مواجه ساخته و امروزه در اولویت موضوعی کلیه محافل علمی، سیاسی، اجتماعی جهان قرار گرفته اند. بدلیل رشد جمعیت و صنعت و افزایش تقاضا برای استفاده از منابع طبیعی، کمیابی بسیار جدی در عرصه منابع طبیعی پدیدار و به تبع آن رقابت های تضاد گونه گسترده و فزاینده ای پیرامون این منابع شکل گرفته اند که به نوبه خود باعث تشدید جریان تخریب در چرخه منابع طبیعی گشته اند. بزم متخصصین در کنار راهکارهای فنی برای مهار تخریب منابع و حفظ گونه های زیستی حیات، بسیار ضروری است تا تضادهای موجود در عرصه های طبیعی را کنترل و بواسطه اصلاح ساختارهای معیوب انسانی، مقدمات احیا و حفاظت از منابع طبیعی و زیستی را فراهم ساخت. در این راستا تئوریها و استراتژیهای بسیاری شکل گرفته و در جوامع مختلف به بوته آزمایش عملی گذارده و هریک سطحی متفاوت از موفقیت را بنمایش گذاشتند. در این مقاله سعی شد تا به روش مقایسه تحلیلی، پنج استراتژی مدیریت تضاد جامعه محور تحت عناوین استراتژی های اجبار، کناره گیری، همراهی، سازش، و اجماع بطور اجمالی مورد ارزیابی قرار گیرد. نتایج بررسی حاکی از موفقیت بیشتر استراتژی اجماع در مقایسه با سایر روشها بود اما با توجه به کامل نبودن مدل اجماع، بهترین گزینه مدل ترکیبی متشکل از استراتژی های پنجگانه ارزیابی و معرفی گردید.

کلمات کلیدی:

تنوع زیستی، تضاد، تخریب منابع طبیعی، استراتژی های مدیریت تضاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226966>

